

Gel

– GökürkGülay · 29 Ekim 2015

Pınar başına gönül verdim
mavi kırmızı yeşillendim
erine kınalanmış ceylan
suyum kadının der içer misin gel

sanma ki yaşıyorum
yaşatan diriliğine muhtacım
ateş çiçeğin şavkına patlamadan
kor ateşler suyuna erimeden gel

hey yar!
göz bebeklerim bir bebek sesine
kirpiklerim bir kirpit çöpü tutuşu ateşine
sensiz sararmadan yanar
karşı dağlardan duyulan
ateş dumanımın küllüğünü görmez misin gel

paslı zincirler kızıl renginde
d_engin deli pembe izler bırakıyor
günahım hiç olmadı ki"
günahlar kor ateşlerde
halkalan yak söndür ateşi
günahlarınla değil ateşinle gel

korkma bugünün yarınları
yarının bugünleri günahkar
dönüşü olmayan kırklı yaşım
beden gölgesine güneşleniyor
varsam ölürüm varmasam ölürüm sözlerine
kalmayan sabrım mecaline direniyor gel

Gülay Gökürk